

ஸ்ரீ திரிபுரசந்தரீஸ்மேத ஸ்ரீ சந்திரமௌலீஸ்வராய நம:

ஆர்யதர்மம்.

ஸ்வர்஗ாராவரணங்கனே யத்படு பிராக்மாயேः

஦ான் சத்ரு முடி ஸுதீவசே புண்யமந்வं ச ஜப்யம् ।

த்வத்பாடாஜார்சநமிதி மயா தத्र கிஞ்சிவதாவத्

நாகாரி த்வச்வரணஶரணஸ்யா் யதேஞ்ச் சூரு த்வம् ॥ १४ ॥

ஸ்வர்஗ாராவரணங்களை நெய்து பூஜை செய்து:

ஊநா் வைக்கு கூறு கீழை வைக்கு வைக்கு வைக்கு வைக்கு வைக்கு ।

குத்தாநா் வைக்கு நெய்தி கீழை வைக்கு வைக்கு வைக்கு ।

நாகாரி கூறு கூறு கூறு கூறு கூறு கூறு கூறு । கூறு ।

ஸ்வர்க்கமென்று கூறப்பட்ட உத்தமமான ஸ்தானத்

திற்குள் புகுவதற்கு இடையூருக வாயற்படி துவாரத்தில்

இருக்கும் கதவைப் பிளப்பதில் மிகவும் சக்திபொருந்திய

தாகப்பெரியோர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட புண்யத்தினங்களில்

ஸாதுக்களையும்பொருட்டு தானம் செய்வது, மிகவும் பனித்

ரங்களான மந்திரங்களை ஜபிப்பது, உமது பாதாரவிந்தங்களை

அர்ச்சிப்பது முதலான ஸாதனங்களில் விதிப்படி ஒன்றுவது

ஸரியாய் என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை. ஹே ம்ருட!

ஹே சங்கர! உமது சரணங்களையே சரணமாக அடைந்து

விட்டேன். நீர் உமதிஷ்டம்போல் எவ்விதம் செய்தாலும்

செய்யும்.

ஒரு மனிதன் உத்தமமான பதவியையடையவேண்டுமானால் அதற்குச் சால்திரங்களில் பல ஸாதனங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் ஸாதனங்களில் விதிதவருமல் ஒரு ஸாதனமாவது என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை. உத்தமஸ்தானத்தை அடையவேண்டுமென்று விருப்பம் அதிகமாக இருக்கின்றது. அதையுத்தேசித்து ஹே சங்கர! உம்மைச் சரணக்கியாக அடைந்தேன், என்னிஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்தாலும் ஸரி, அல்லது வேறுவிதம் செய்தாலும் ஸரி, உம்முடைய அபிப்பிராயப்படி செய்கிறது என்று ஒரு பக்தர் பகவானிடம் பிரார்த்திக்கிறார்.

சுபும்.

பெபதத்தீராஸ்பர்,

ஆர்யதர்மம் .
விபவா-வா புட்டாசி-மீ ரே

ஜயவி ன் .

சென்ற 1928 ஆகஸ்டு 15-ல் புதன்கிழமை மித்திரனில் விவது பக்கத்தில் பண்டிதமாளவியாவின் ஆதரவு என்றும் தலையங்கமிட்டு, ஸ்ரீகாசி வகுமிநாராயணன்கோயிலில் தொழு தீண்டத் தகாதவரெனப்படுவோர்களுக்கும் உரிமையளித்ததற்காக தாம் மிகுந்த திருப்தியடைவதாகவும், இச்செய்கை முற்றிலும் ஹிந்து சாஸ்திரோக்தமானதாக இருக்கிறதென்றும் செத்தியமுனைலாய் பஜாஜிற்குப் பண்டிதமாளவியா ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கின்றார் என்று வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

தற்காலம் இவ்வுலகிலுள்ள பல்வேறு ஜனங்கள் யாதாகிலும் ஒரு பாலையில் தமக்கு அற்புரூபமேற்பட்டிருந்தால் அதைக் கொண்டு வகுல வேதசாஸ்திரங்களிலும் தங்களைச் சிறந்த பண்டிதர்களாகக் கருதிக்கொண்டு தோன்றியபடியெல்லாம் தர்மோபதேசம் செய்ய முன்வந்துவிட்டார்கள். அவ்விதம் வந்தவர்களில் சிலர் சாஸ்திரங்களை மேற்கொள்கக் காட்டாமலும் அவைகளுடைய கருத்தையும் அற்பமேனும் அங்கீகரிக்காமலும் உலக நன்மையின்பொருட்டுத் தாங்களாகவே தம் புத்தி வலிமையைக் கொண்டு சிரமப்பட்டுக் கண்டுபிடித்த தர்மசூக்ஷ்மம் இது என்று சாஸ்திரசிஷ்டாசாரங்களுக்கு நேர்விரோதமாயிருக்கும் பல அதர்மங்களை தர்மமென்று பிரமித்து அவைகளை எவ்விதமாவது ஜகத்தில் ஸ்தாபிப்பதே இப்பிறவிக்குற்ற முக்யமான பயனென்கிற நோக்கத்துடன் பத்திரிகைகளின் வாயிலாகவும் பல மேடைகளில் செய்யும் பிரஸங்கங்களாலும் ஆஸ்திரக்களான வைதிகர்களின் மனத்திற்குக் கூறவியலாத அதிக வருத்தத்தையுண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்பதும் வெளிப்படையே. இவ்விதம் வேறு ஒரு பிரமாணத்தையும் எதிர்பாராமல் தம் புத்தியிலுதிப்பதே வேதத்திற்கு மேலான சிறந்த பிரமாணமென்று நினைத்து வெளி

யிடுகிறவர்களுடைய விஷயத்தை நாம் கவனிக்கவோ அவர்களிடம் அதைப்பற்றிக் கேட்கவோ நியாயமில்லை. கனம் பண்டித மாளவியா அவர்கள் அளித்திருக்கும் ஆதரவில் நாராயணன் கோவிலில் தொழுத் தீண்டத்தகாதவரெனப்படுவோர்களுக்கும் உரிமையளித்ததற்காகத் தாம் மிகுந்த திருப்தியடைகிறோம் என்று முந்திக்கூறி பிறகு இச்செய்கைமுற்றிலும் ஹிந்துசாஸ்தி ரோக்தமாக இருக்கிறதென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இவர்களால் வெளியிடப்பட்டதில் இரண்டாவதான ஹிந்துசாஸ்திரோக்தம் என்கிற விஷயத்தில் எனக்குச் சங்கைற்படுகின்றது. அஃதாவது — ஹிந்து சாஸ்திரமென்றால் எதென்று கனம் மாளவியா அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்களென்று புலப்படவில்லை. அனுதிகாலமாய் ஆஸ்திக வைதிக கோஷ்டிகளில் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்ற சருதி, ஸ்மிருதி, புராணம், சிஷ்டாசாரம், முதலியவைகளையே ஹிந்து சாஸ்திரங்களாகக் கருதியிருந்தால் இவ்விதம் கூற நியாயமில்லை. அவைகளில் முக்கியமாயும் முதலாவதாயும் கூறப்பட்ட சுருதியில் தீண்டாத ஜாதி என்று ஒரு ஜாதி உண்டென்றும் அதிக பாபங்களைச் செய்கிறவர்கள் அந்த ஜாதியில் ஜகிக்கிறார்கள் என்றும், பிரகதாரண்யம், சாந்தோக்யம் முசனான உபநிஷத்துக்களில்வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விட்டுத் தீண்டாதவர்களும் இதர ஹிந்துக்களுக்காக ஏற்பட்ட ஆலயங்களில் உட்புகுந்து பகவானை தரிசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பின்னையும்தான் ஸ்மிருதி என்றும் பிரமாணத்தைக் கவனித்தாலும் அதிலும் இவர்களுக்கு இதர நான்கு வர்ணங்களுக்காக ஏற்பட்ட தேவாலயங்களில் சென்று தார்சனம்செய்யவேண்டுமென்று விதியிருப்பதாகத்தோன்ற வில்லை. இவர்கள் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்க அருகமில்லாதவர்களென்றும் பல வசனங்களிருக்கின்றன. அவையாவன

அயோ஗வश க්த்தா சண்டாலஶாஸ்மஜா நூணாம् । ம 10-16.

கூயோஹவஸா கூத் தா ஊணாஹாயி ஜோ நூணாடு 3 கஂ-கக.

ஆயோகவன், கந்தத்தா, சண்டாளன், இம்மூன்று பெயர்களும் மானிடஜாதிகளில் தாழ்ந்தவர்களென்றும் மனு பத்தாவது அத்தியாயத்தில் மொழிந்திருக்கிறார். இவ்விதம் கூறி பிறகு சண்டாளர்கள் மேலான நான்கு ஜாதியார்களுடன் சேர்ந்துவசிப்பது

முதலான காரியங்கள் செய்யக்கூடாதென்றும் அவர்கள் இருக்க வேண்டிய ஸ்தானத்தையும், இயற்கையாக அனுஷ்டிக்கவேண்டிய தர்மங்களையும் அடியில் வருமாறு அவரே வெளியிடுகின்றார்.

(கொடரும்)

உபபத்திராதிபர்

அகில பாரதவர்ஷீய ப்ராம்மண மஹா ஸம்மேளனம்.

ஸநாதநதர்மமெனப் போற்றப்படும் வைதிகதர்மங்கள் தற் கால முன்னேற்றத்திற்குமுற்றிலும் மாறுஞதெனசிலரும் அதைக் காலத்திற்கேற்றபடி மாற்றி அமைத்தல் நலமென சிலரும், முற்றிலும் அப்படியே அனுஷ்டித்தல் வேண்டுமென சிலரும், ஏற்றதைக் கொள்வோம், மற்றதைத் தள்ளுவோம் எனச் சிலரும், கூறி வருகின்றனர். இச்சமயத்தில் இதுதான் உசிதமெனக் கூறி அதையே எல்லோரும் கைப்பற்றும்படிச் செய்ய ஆற்றல் படைத்த ஒருவர் இல்லாததால் “ஸங்கே சக்தி: கலெளாயுகே” என்றபடி ஓர் விதவத்பரிஷத் கூடுதல் அவசியமாகிறது. பண்டிதரென்போர் பண்டைய ஆசாரத்தையே போற்றுவர். தற்கால ரீதியை கவனியார் எனக் கூறும் பழியை யழிக்க லௌகிக ப்ரமுகர்களையும் ஒன்று சேர்த்து உண்மையாக முனிவர்களது கொள்கைகளுக்கும் சாஸ்திரங்களின் நோக்கத்திற்கும் மாறுபடாது இக்காலத்தில் இல்லபரஸாதனமான தர்மங்களைத் தீர்மானித்தல் உசிதமன்றே?

இதே கொள்கையைக் கொண்டு புனிதமான காசீ கேஷத்திரத்தில் கார்த்திகை கிருஷ்ண நவமி முதல் (5-11-28) மூன்றுதினங்கள் ஷட் மஹாஸபை நடத்த வடநாட்டில் ஓர் பெரும் இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது. அதிக செல்வாக்குள்ள ஓர் வரவேற்பு கமிட்டியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே சங்கத்தால் பத்தாயிரம் (10000) ரூபாய் கன்கொடையுமளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதன் தலைவர் மஹாராஜாதிராஜ காசீ மஹாராஜ ஸ்ரீ ப்ரபு நாயனஸிம்ஹ பறுதூர் அவர்கள். ஸ்ரீமான்களான சசிசேகராய்,

அகிலப்பாரதவர்ஷீய ப்ராம்மண மஹா சம்ஹோனம் சகக

ராய்பறுதூர் ராமேஸ்வரநாதான், வைத்திகமடாதிபதிகள், கல்கத்தூ
ஸாதன தர்ம மண்டலம் முதலியவர்கள் போதிகாவார்கள்.
மஹாமஹோபாத்தியாய பஞ்சாநங் தர்க்க ரத்ந பட்டாசாரியார்
வேலைக்கமிட்டித் தலைவராவர். ஸ்ரீமாண்களான மஹாமஹோ
பாத்தியாய வாமாசரண பட்டாசாரியார், மஹாமஹோபாத்தியாய
லக்ஷ்மண சாஸ்திரிகள் உபதலைவர்கள். மஹாமஹோபாத்தியாய
அனந்த கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள், ராஜேசவர சாஸ்திரிகள், தாரா
சரணபட்டாசாரியார் இவர்கள் காரியதர்சிகளாவார்கள்.

தக்கினேதேசத்திலுள்ள பண்டிதர்களும் ஆஸ்திக லெளிகர்
களும் விஜயம்செய்யும்படி ஸபை பிரார்த்திக்கிறது. அப்பப்போது
வேண்டியதகவல்களைத் தெரிவிக்கவும், அவசியமான உதவிபுரிய
வும், தக்கினேதேசத்தின் தீர்மானத்தையும் பண்டிதர்களையும்
இன்று சேர்த்துத் திரட்டி ஸபைக்கு வரவும் அடியேனுக்கு கார்ய
தரிசி ஆணையிட்டுளார். வருகிறவர்களே ரெயில்சார்ஜூக்குப்பணம்
ஸம்பாதித்து வரவேண்டும். வண்டி, போஜனம், வசதி, முத
விய மற்ற செலவுகளையே ஸபை ஏற்கும். தாங்கள் வருவதுடன்
பண்டிதர்களுக்கு ரெயில் சத்தம் கொடுக்கும்படி பல தனிகர்க
ளுக்கு விக்ஞாபனம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பண்டிதர்கள் ஆங்
காங்குள்ள தனிகரை அனுகி ரயில் சத்தம் மாத்திரம் பெற்று
வரலாம். பல பிரபல பண்டிதர்களுக்கு அழைப்புக்கடிதம் அனுப்
ப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஏனையோரிதையே அழைப்பாக எண் ணி
நல்ல சமயத்தை வீணாக்காமல் தேசத்தை, மதத்தை, சாஸ்தி
ரங்களை ப்ராமாண்யத்தைக் காக்க காசிக்கு வருவார்களாக.
தக்கினேதேசத்தவரால் தான் வேத தர்மங்கள் நன்கு காக்கப்படு
கின்றன என்பதை அனுபவ மூலமாக வடநாட்டிற்கும், உலகிற்
கும் காட்ட இதே தருணம்.

கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு ஸம்ஸ்கிருதத்திலேயே விடை
எழுதி (6-10-28) க்குள் 107-ன. தசாச்வமேத கட்டம் காசி
என்ற விலாஸத்திற்கு அனுப்பவும். மற்ற தகவல் வேண்டுவோர்
பதிலுக்குக் கார்டோ, ஸ்டாம்போ அனுப்பி 154-தம்புசெட்டி
வீதி என எனக்கு எழுதி தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஸ்ரீவத்ஸ வெ. ஸோமதேவசர்மா.

॥ श्रीविश्वनाथशरणम् ॥

॥ अखिलभारतवर्षीय ब्राह्मणमहासम्मेलनम् ॥

॥ काशी ॥

कार्तिककृष्णनवमीतो दिनत्रयम् ६-११-२८-८-११-२८।

१०७ नं० दशाश्वमेधघाट रोड, बनारस २१-८ सन् १९२८;

द्वितीयमध्यर्थनम्—

महानुभावाः !

श्रीकाश्यामद् कार्यनिर्वाहकसमित्येदमस्ति निर्धारितम्—
यत् समालोचयेषु शुद्धिविवाहजातिपरिवृत्त्यादिषु प्रश्नावलीपथम्-
मेका या खल्वनन्तरपृष्ठे शुद्रापिता, पण्डितप्रवराणां श्रीष्टां सविध-
उपस्थापनीया यस्या उत्तराणि समालोचयितुं तत्तदेशीयानां वि-
शिष्टानां पण्डितानामुपसमितिरेकाऽचिरेण संघटयिष्यते ।

उपसमितिश्चेयं सम्मेलनात्पूर्वं कार्तिककृष्णप्रतिपदमारभ्य
२७-१०-२८ कार्तिककृष्णाष्टमीपर्यन्तं सर्वेषामुत्तराणां सप्रवाणं
विचारविनिययेन तत्त्वविनिर्णयबुद्ध्या विष्वनेन प्रारप्स्यतीत्यपि
कार्यनिर्वाहकसमित्याङ्गयोपक्षिष्यते । आशास्यते पण्डितप्रवराः
सर्वेऽप्याश्विनकृष्णाष्टमीतः पूर्वम् (६-१०-१९२८) स्वीयानामुत्त-
प्रश्नावल्युत्तराणां सदयं प्रेषणेनानुग्रहिष्यन्तीति । अन्ते पुनरिदं
सप्रश्रयं प्रार्थ्यते- यदुत्तरसंग्रहावसरे निबन्धकारादृतषीमासापद्धति-
रेव यद्यवलम्ब्यते, तर्हि महाननुग्रहः स्यात् ।

प्रश्नावल्या अस्याः समालोचनं ये कुर्वन्ति ये च न तेषां
सर्वेषां महासम्मेलनावसरे विचारसभावसरे वा समुपस्थाय कार्येषु
सहयोगं दित्सबः तत्सभाद्वारा तत्तद्विद्यालयद्वारा, तत्संस्थान-
द्वारा, स्वयं वा स्वनामधामाद्यचिरेण प्रेषयन्त्वति सप्रश्रयमध्यर्थ्यते।
अधिकश्रावणशुद्धतीयायाम् ॥
शनिवासरे । (१८-८-२८) ॥

इति विधेयतमः
श्रीप्रश्नाननतर्करव्रभद्राचार्यः ।

प्रश्नावली—

१. त्रीणां पुंसां वा विवाहकालः कियदवधि कुत आरभ्य शास्त्रसम्पतः ? २. तत्र वर्तमानपरिस्थित्यनुसारेण, शास्त्रानुसारेण च नियमनं कियदवधि योग्यम् ? ३. रजःप्रवृत्त्यनन्तरं विवाहस्य मुख्यत्वमुत गौणत्वमादास्त्रिवद आपत्कल्पत्वम् ? ४. क्रद्युदर्शने वृष्टीत्वबोधकानां वचनानां तात्पर्यं किम् ? ५. ब्राह्मणादिजातिषु अवान्तरश्रेणीनां परस्परं विवाहसम्बन्धः शास्त्रसम्पतो न वा ? ६. धर्मज्ञाः के वा कीदृशं वा धर्मपरिवर्तनं कर्तुमर्हन्ति ? किं सङ्कोचनाख्यम् (उत प्रवर्तनाख्यं धर्मपरिवर्तनम्) ? ७. विधवाविवाहो दम्पत्योर्विवाहमोक्षश्च शास्त्रहृत्या योग्यः, उताविरुद्धः, आहो नित्यः ? ८. अस्पृश्यानामस्पृश्यत्वं जातितो वा कर्मतो वा ? ९. म्लेच्छानामन्त्यजानां च स्पर्शविषये सभाप्रवेशविषये कृपोदकग्रहणविषये देवालयप्रवेशविषये चान्येभ्यः तारतम्यरक्षणं योग्यं न वा ? यदि योग्यं तदा कीदृशं तारतम्यं रक्षणीयम् ? १०. भागवतधर्मदीक्षा जात्युत्कर्षपापिका वा न वा ? ११. यवनादिजातिः किं कर्मकृता, उत जन्मसिद्धा ? १२. भागवतधर्मदीक्षायां जातिविशेषः प्रतिवन्धको वा न वा ? १३. देवलस्मृतेः शूलपण्यादिव्यवस्थानुसारेण प्रामाण्यं किमद्विकरणीयमुत न ? १४. कियदवधि म्लेच्छसंसर्गेण प्रायश्चित्तीयता ? १५. संवत्सरपर्यन्तं म्लेच्छसंसर्गिणां तदधिककालं यावद् म्लेच्छसंसर्गिणां च प्रायश्चित्तविषये व्यवहार्यताविषये च किनैकरूप्यमुत वैरूप्यम् ? १६. ब्रात्यसंस्कारः कियत्परम्परापर्यन्तं शास्त्रसिद्धः ? १७. जातिसामान्यमैहिककर्मकृतमव्यवस्थितमुत जन्मकृतं व्यवस्थितं च ?

॥ श्रीविश्वनाथः शरणम् ॥

ஆர்யதாம்ம 4. 13, வ. 28, ப. 354-ல் உள்ள

கிரஹண வைசய நிவாரணீ.

ஸ்வேஷாபாபி வர்ணா பேரோத்தரதः ஸிதிஃ ।

வைதெடுதூரையி வழட்டாண்ட சீனாராதாதாதः வீதிஃ ।
என்றபடி ஸர்வவர்ஷாத்மகமான டுகோளத்தின் வடகோடிக்கு
மேருவென்று பெயர். ஸகல வைதிககர்மாக்களிலும் நவக்ரஹ
ஸ்தாபனம் செய்யும்பொழுது மேற் பிரதிஷ்ணிக்ருவாணம் சீரா-
புக்கூவிணீகாவட்டாண்டு என்று சொல்லுகிற ஸம்பிரதாயத்தைக் கவ
னிக்குமிடத்து எல்லா கிரஹங்களும் மேருவைச்சுற்றிவருகின்றன
வென்று ஏற்படுகின்றது.

ஸபா ஗திஸ்து யோஜநைந்மः ஸदां ஸदा ஭வேத்காடிக்லப்நாவஶா-
ஷூடுடுதா ச ஸா ஸமுதா வைதீ மதிஹா யொஜிநெந்த-
ஷூடா ஷவத்தாஷிக அநாவஸாதி பூது-தாவஸாவூதா
என்றதைக் கவனித்தால் ஆகாசத்தில் எல்லா க்ரஹங்களும் ஒரே
வேகமாகவே ஈஞ்சிரிக்கின்றனவென்று அறிகிறோம்.

க்ஷாः ஸர்வ அபி ஦ிவிஷदां சக்கிஸாக்திதாஸா
வृத்தே குட்ச்யோ குயுனி மதிதி ஸ்தூப்ஹத்யஶ லிஸாः ।
தஸ்பாடேதே ஶஶிஜ்ஞாதித்யபௌதீயமந்஦ா-
மந்஦ாகாந்தா இவ ஶஶ஧ராத்ராந்தி யாந்தः க்ரமே ॥

க்காः வைதூ க்கவி ஶிவிஷ்டாம் வகு லிபூஷிதாவஸா
ஷுதே த அவூ அவூ-தி த ஷத்தி வூ-தி ஷத்து ஷு லிபூ-
த தவூ-தெத் த ஶஶிஜ்ஞா-ஷா-ஷிதூ-தூ-லூ-தெஜூ-தெநா-
ஷா-க்ரு-ஷா ஷவ ஶஶயரா-ஷா-ஷா யா-ஷா-ஷா கு-தெண் ।

என்பதால் மேருவை சந்திரன், புதன், சுக்கிரன், சூரியன், செவ்
வாய், வியாழன், சனி என்ற வரிசையில் கிரமமாகப் பெரிதாக
இருக்கும் விருத்தங்களில் சுற்றிவருகிறார்களென்றும் ஏற்படுகின்
றது. இதில் சந்திரன், சூரியன் இரண்டுமாத்திரமே கொஹணத்
தில் விஷயமாதலால் இனி இதரக்கிரஹங்களை விடுத்து இவர்
களைப் பற்றியே கவனிப்போம்.

சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் க்ரஹங்களுக்குள் பூமிக்குச் சமீபத்
திலிருக்கிற சந்திரபிம்பமானது சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் மத்தியில்

வருங்காலத்தில் ஸ்வயமாகப் பிரகாசமுள்ள சூரியகாந்தி சந்திரனின் ஒரு புறத்திற்பட ஷே சூரியகாந்தியையடையாதபக்கம் பூமிக்கு நோக இருக்கும். ஆதலால் இந்தக்காலத்தில் சந்திர பிம்பம் பூமியிலுள்ளவர்களுக்கு வெறங்கண்களுக்குத்தெரியாது இதுதான் அமாவாஸை. இதன் அந்தியச்சனத்தில் சூரியனும் சந்திரனும் ஸமாசிபாகை கலர்களாகியிருப்பார்கள்.

**தாடயத்ருக்மிந்துவிஞ்சு ஭ूபிமா, சந்தோஷ. ஸ்஥. ஸ்஥஗யதி ரவிம்வுட-
வத்ஸயாగத: பஶாவு | பதி஦ேஶாஸ்தாஶிவ வழிவஶாக்ராஸ்கரங்ராணம் |**

ஹாதயத்ருக்டூஷிதூஷவிட்டூஷ ஈ-அஶிமா என்றும், அதூஷ
யூஷ: ஸஹயத்தி ரவிதி தீ-ஷவ தாராத: வர்ஷாக : புதிதெஶா
விதயி து: சூஷ்வர்ஷாதூஷாவாரு: ஹணடு : !

என்றுமிருப்பதால் சூரியக்ரஹனமானது சூரியனைச் சந்திரன் மறைப்பதால் ஏற்படுகின்றது என்றாகிறது.

சூரியனுடைய சுற்றேட்டப்பாதையாகிய கிராந்திமண்டலமும் சந்திரனுடைய சுற்றேட்டப்பாதையும் இரண்டிடங்களில் நேர்கோட்டிலேற்படுகின்றன. ஆதலாலவைகள் பூமியிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு ஒன்றேடொன்று சந்திப்பதாகத் தோன்றும். அவிடங்களுக்கே ராஹு-வென்றும் கேதுவென்றும் பெயர். அங்கிருந்து 14-பாகைவரையிலுமுள்ள இடத்திற்கு ராகுமண்டலமென்றும் கேதுமண்டலமென்றும் பெயர். இந்த மண்டலங்களுக்குள் ஏதாவதொன்றில் சூரியனும் சந்திரனும் வருங்காலத்தில்மாத்திரம் சூரியக்ரஹனமேற்படுகின்றது. இதேமாதிரியாக ஒருமண்டலத்தில் சூரியனும் மற்றத்தில் சந்திரனுமாக வருங்காலத்தில்மாத்திரம் சந்திரக்ரஹனமேற்படும். சந்திரக்ரஹனமென்பது சந்திரனைப் பூமியின் நிழல் மறைப்பதால் ஏற்படுவது. இதை

பூஷ்டாயா ஸ்வாரை ரம்க்ரஹ பவிஶதிந்து : |

ஹ-அஹாயா: ஹூஷ ஹணை ஸாவாரஸிக்டூஷ-ஹூஷவிஶாதீஷா: என்றது முதலீய வாக்கியங்களாலறியலாம். ராகு கேதுமண்டலங்களில் க்ரஹங்கள் ஸஞ்சாரிக்கும் காலங்களிலேயே க்ரஹங்கள் ஏற்படுவதால் க்ரஹனத்திற்கு ராகு அல்லது கேது காரணமென்று வழங்கலாயிற்று. அதனால் தான் ஒவ்வொரு தர்ச பூர்ணிமைகளிலும் கிரஹனங்கள் ஏற்படுவதில்லை.

஦ர්: ஸுயேந்துஸஸ்ம: திஷடு: வா அபேட்டூஷ-ஹூஷ: என்றி
ருப்பதால் அவ்விதம் ஒரே ராசிபாகை கலைகளில் சூரியனும் சந்திரனும் இருக்கும்காலத்திற்கு, ஷே காலத்தில் மாத்திரமே பூமியிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு இரண்டுக்ரஹங்களும் சேர்ந்திருப்பதா

கத்தோன்றுமாதலால், தர்சமென்று பெயர். இந்தக்காலமே அமாவாஸையின் அஞ்சியக்ஷணமாகும். இதிலிருந்து இரண்டு கிரஹங்களும் ஒருவரையொருவர் பிரிந்து செல்வதாகவே ஏற்படும். அம்மாதிரி ஏற்பட்ட அவர்களின் பிரிவில் ஒவ்வொரு 12 பாகைக்கும் ஒவ்வொரு திதியென்று பெயர். இவ்விதம் முறையே சுக்கிலபக்ஷக் கடைசியில் பூர்ணமான பிரிவு அதாவது 180 பாகை வித்தியாஸமுள்ள தூரம் ஏற்படும் நேரத்திற்குப் பூர்ணிமை என்று பெயர். அதிலிருந்து குறைய ஆரம்பிக்கும் ஒவ்வொரு 12 பாகை வித்தியாஸ காலத்திற்கும் முறையே முன்போலவே கிருஷ்ணபக்ஷத் திதிகளென்றும் அதில் கடைசி திதிக்கு அமாவாஸையென்றும் பெயர். அமாவாஸ்யை என்பதற்கு சூரியசந்திரர்கள்சேர்ந்து இருக்கத்தகுந்தகாலமென்று பொருள். அமாவாஸ்யையைசிரலாக வும், பூர்ணிமையைப்புச்சமாகவும் வைத்துப்பார்க்கில்லைதற்கு ஒரு பக்கத்திலுள்ள திதிகளுக்கு சுக்லபக்ஷம் (ஆரம்பத்தில் வெளிச்சமாயிருக்கும் ராத்திரிகளுடைய பக்ஷம்) என்றும், மற்றதற்கு கிருஷ்ணபக்ஷம் (ஆரம்பத்தில் இருட்டுள்ள ராத்திரிகளையுடைய பக்ஷம்) என்றும் பெயர் அமைத்தது பொருந்துமென்று வெளியாகும். இனி பிரகிருத்தைக் கவனிப்போம்.

பூமியை ஒரு பந்துவடிவமாகவும் அதைச்சுற்றி சந்திரமார்க்கத்தையும் அதைச்சுற்றி சூரியமார்க்கத்தையும் வட்டங்களாக வரைந்து ஒவ்வொரு வட்டங்களிலும் 12-ராசிகளையும் குறித்து சந்திரமார்க்கத்தில் சந்திரன் நிற்கும் ராசியில் சந்திரனையும், சூரியமார்க்கத்தில் சூரியன் நிற்கும் லக்னராசியில் சூரியனையும் பந்துக்கள்போல் வரைந்து, பூமியின் மத்தியிலிருந்தும், அதே மாதிரி இரண்டு ஓரங்களிலிருந்தும், சந்திரனுக்கு இரண்டு ஓரங்களிலும் சூரியனுடைய இரண்டு ஓரங்களிலும் முறையே படும்படியாகக் கோடுகளை வரையவும், பூமியின் மத்தியிலிருந்து புறப்படும் கோடுகளுக்கு கர்ப்பஸ்-அத்ரங்களென்றும், 'மற்றதுகளுக்கு திருக்ளை-அத்ரங்களென்றும் பெயர். சந்திரமார்க்கத்தில் திருக்ளை-அத்திரத்திற்கும் சந்திரனுக்கும் உள்ள வித்தியாஸத்திற்கு லம்பனமென்று பெயர்.

ஈஸுத்ராஸ்திவந்஦ஸ்தீ தஸ்துமன் ஸஸ்தா ।

ஆக்லிதூரை வீதாநு வெந தாவை இநா வூதடி ।

என்ற வசனத்தைக் கவனிக்கவும். இந்த லம்பனம் பூமத்தியிலுள்ளவர்களுக்குப் பூஜ்யமாயும், மற்றவர்களுக்கு யதாயோகம் ஜாஸ்தியாயும் இருக்கும். சூரிய உதயத்திலிருந்து நடுப்பகல் வரையிலும் சந்திரன் பூர்வலம்பிதனுயும், பிறகு பச்சிமலம்பிதனுயும் இருப்பான்.

சந்திரன் பூர்வலம்பிதனையிருக்கும் பொழுது ஷி லம்பன அளவிற்குத் தக்கபடி தர்சாந்தத்திற்குச் சில நாழிகைக்குள் முன் னதாகவே சூரியசந்திரர்கள் பிரிய ஆரம்பித்துவிட்டதாகவும்; பச்சி மலம்பிதனைகும்பொழுது தர்சாந்தத்திற்குப் பிறகுகூட ஷி லம்பனத்திற்குத் தக்கபடி பிரியாதிருப்பதாகவும் தோன்றும். இவ்விதமாகப் பிரிய ஆரம்பிக்கும்காலமே கிரஹணத்தின் மத்யகாலம் அல்லது பரமக்ராஸ்காலம், அல்லது மோக்ஷாரம்பகாலம் என்று வழங்கப்படுகின்றது.

லம்஬ன் நாடிகாய் தி஥்யா் ஸ்வர்ண டைநா நாவிகாக்டூப் தியூராஂஹூண்டூ
என்று முதலான வசனங்களைக் கவனிக்கவும், இதேமாதிரியாக

ஸ்஥ிதிரஸ்ஹதிர்ஶாவித்ரியம் தே: புத்ரஸ்ய ரஹிதஸ்ஹிதமாஶ்யா்
லம்஬னே யே து தாஶ்யாஶு । ஸ்஥ிதிவிரஹிதயுக்த: ஸ்த்ரதோ மத்யகால: க்ரமஶ இதி பவேतா் ஸ்பர்ஶமுக்கல்யாடஸ்து காலீ ॥

விதிரவஸஹதிராஂஸாவித்ரி ஸஃ செத: வூயகூவஸ்
ராவி தவஸஹதிராஶஸ் டை செத பெ தா தாஶஸ் டூ ।
விதிவிராவி தபாக்ஷ: வஸ் வூதூ செதோ சியூகாஞ: டூ
கு சூ உதி சுவெதாஂ வஸஸ் டை செதூ சூத காலன ॥

என்ற வசனத்தைக் கவனிப்போமாயின் மத்யகாலத்திற்குத் தக்கபடி க்ரஹணத்தின் ஸ்பர்சகாலமும் மோக்ஷகாலமும் மாறுபடுமென்றும் தெரிகின்றது.

ஆகலால் சில வர்ஷங்களில் பூமியின் சிலபாகங்களில் அமாவாஸையில் பிடிக்கும் கிரஹணம் அமாவாஸையிலேயே முக்தமாகும் (விடுபடும்) என்றும் சில வர்ஷங்களில் சில பிரதேசங்களில் பிரதமையிலேயே கிரஹணம் பிடித்துப் பிரதமையிலேயே மோக்ஷமேற்படுமென்றும்; இம்மாதிரியாக ஏற்படும் சூரியக்கிரஹணங்கள் சொற்பபரிமாணமுள்ளதுகளாயும்; அதிக காலையிலும் அதிக மாலையிலும் மாத்திரம் ஏற்படுமென்றும், பூமத்தியத்தில் எப்பொழுதும் கிரஹணம் அமாவாஸையில்பிடித்து தர்சாந்தத்தில் பூர்ணக்ரஸ்தமாகி பிரதமையில் முக்தமாகும் என்றும் அறிக.

அமாவாஸ்யா திதி சிராத்த தினத்தை அடுத்த ஸஞ்சிகையில் வெளியிடலாமென இவ்வியாஸத்தை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள் ஞகிழேன்,

D. S. பாலசுபபிரமணிய சாஸ்திரி,

பார்ஸ்டர் ஸ்கல் தஞ்சாவூர்.
(பூர்மத் வரநுசிவாக்யபத்ராங்க கணக்கள்.)

திருக்கோவி ஹர்தா ஹா மன ஹர்பேட்டை
ஆர்யமதாபிவர்த்தினீ ஸபை. 2.

ஸ்ரீஜகத்குரு ஸ்ரீமத்சங்கரபகவத்பாதாசார்யாவர்கள் அதுக் ரகத்தைமுன்னிட்டு, நாளது விபவவாஸுஆடி மீ' 14 ம் 29-7-28 ஆதி வாரம் மாலை 3-மணிக்கு ப்ரஹ்மஸ்தீ பாலேசவர சாஸ்திரிகள் தலை மையில் (2வது) ஸபை கூடிற்று. அதில் அனேகம் ஆஸ்திக பிராம் மனைத்தமர்கள் வந்திருந்தார்கள். ப்ரஹ்மஸ்தீ திருவரங்கம் ரூஜகோபாலதாதாசாரியர் அவர்கள் தத்காலம் தலைதூக்கி நிற்கும் விவாஹவயது மசோதாவைக் கண்டிக்கக்கருதி அனேக சருதி ஸ்மிருதி அனுபவங்களைக்கொண்டு உபன்யஸித்து ஷீ மசோதாப்படி ருதுமதிவிவாகம் செய்வதினால் ஜனங்களுக்கு நேரிடும் கலகங்கள் ஆசாரக்குறைவு வர்ணைச்சமத்தவருதல் பெற்றேர்கள் அடையும் அபவாதங்கள் முதலிய இன்னும் அனேகனித விபரி தங்கள் ஸம்பவிக்கும் என்பதை நன்றுவிளக்கிக் காட்டியதோடு பெரியோர்களுடைய ஆசரணையிலும், அனுபோகத்திலும் சாஸ்திரத்தினாலும்-இதுகாரும் பால்யவிவாகமே நடத்திவந்த வர்ணங்கள் இனியும் அப்படியே பால்யவிவாகம் செய்து வருவதை ஷீ மசோதாதகுக்கழுன்வரக்கூடாதென்றும், அப்படி சட்டம் பாஸாய் விட்டால் விக்டோரியாமகாரணி அவர்களுடைய வாக்குக்குத் தவருதல் நேரிடுமென்றும், ஷீ மசோதாவை எவ்விதத்திலும் சட்டமாக்கக்கூடாதென்றும் பேசிமுடித்தார். ப்ரஹ்மஸ்தீ வராஹதாசாரியாவர்கள் மங்களாசாஸன சலோகம சொல்லி நிறுத்தினார். தலைவர் உபசார வார்த்தைகளுடன் ஸபை கலைந்தது. ஸபைக்குவந்திருந்தவர்கள் யாவரும் மேல்கண்ட விஷயங்களுக்கு ஏகமனதாக ஆமோதித்தார்கள்.

இந்தத்தீர்மானத்தின்கலைமிஸ்டர்கவர்னர் துரையவர்களுக்கும் ஜில்லா கலெக்டர் துரைஅவர்களுக்கும் ஸப்யர்களின் கையெழுத் துகளுடன் அனுப்புவிக்கவேண்டுமென்று இச்சபை காரியதரிசி அவர்களுக்கு ஸபையோர்களால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

M. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்,
ஸ்ரீமடம் முத்தினா கார்த்தா.